

Firdaus (31) valt op vrouwen. Iets wat niet geaccepteerd wordt in de Marokkaanse gemeenschap. Daarom leidt ze een dubbelleven. "Ik kan me niet voorstellen dat mijn ouders me verstoten, maar wat als ik het mis heb?"

Hoe kon ik nu lesbisch zijn?

Interview: **Jolanda Hofland**
Illustratie: **Ingrid Bockting**

Een Marokkaanse!

"Ik zie eruit als een 'gewone' Marokkaanse moslima. Ik draag een hoofddoek, ben moeder van een tweeling en in het openbaar ben ik ingetogen en kalm. Vanbinnen voel ik me echter een vrijgevochten lesbische moslima. Het liefst zou ik van de daken schreeuwen: ik hou van vrouwen! Maar dat gaat niet. In onze cultuur is het *not done* om over dat soort gevoelens te praten. Laat staan er iets mee te doen. Het is een reden voor eerwraak, al zal dat waarschijnlijk zo'n vaart niet lopen. Toch ben ik heel voorzichtig. In het geheim had ik een relatie met een vrouw.

Ik leefde en leef nog steeds een dubbelleven. Niet ideaal, maar beter dan hoe het voorheen was."

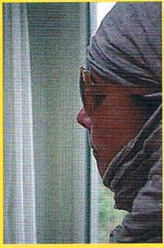
TABOE

"Ik was elf toen ik voor de eerste keer verliefd werd op een meisje. Ik wist meteen: dit kan niet. Ik durfde er met niemand over te praten. Uit schaamte en uit angst. In de meeste Marokkaanse families is het sowieso taboe om over seksualiteit te praten, of je nu op mannen of vrouwen valt. Je hebt het gewoon niet over relaties buiten het huwelijk. Dat was in ons gezin niet anders. Geloof speelde bij ons thuis een belangrijke rol.

Al keken mijn ouders ook hoe ze het geloof het beste konden combineren met de westerse samenleving. Er golden bij ons duidelijke regels die je respecteerde: geen miniroken, geen alcohol, geen sigaretten of drugs en geen intieme relaties voor het huwelijk. Verder waren mijn vader en moeder best open en modern. Ik hoefde van hen bijvoorbeeld geen hoofddoek te dragen. Bovendien stond mijn vader erop dat ik zou gaan studeren. Maar of hij van een elfjarige de mededeling 'ik val op vrouwen' had gerespecteerd en geaccepteerd, betwijfel ik. Zelf begreep ik het ook niet. Hoe kon ik

Als je droogshampoo een Nobelprijswaardige uitvinding vindt. Je kunt een kwartier langer in bed blijven liggen!

HÉ HET IS OKÉ...

‘Ik doe wat ik wil
doen, **geloof**
wat ik wil geloven,
voel wat ik wil
voelen’

HÉ HET IS OKÉ...
Om ervan te balem als je de ‘zitplaats’ van je tas
in de trein moet afstaan aan iemand die wil zitten.

nu lesbisch zijn? Een Marokkaanse!
Als dat nu een Nederlandse zou
overkomen... Ik dacht eerst dat het
iets psychisch was. Iets wat ik zou
kunnen wegpoetsen als ik er maar
niet te veel aan dacht. Uiteindelijk
ging die verliefdheid inderdaad over,
maar ik wist: er komt opnieuw een
moment dat ik voor een meisje val.
Een vreselijke zonde waar ik me
tegen moest wapenen. Ik besloot
me te verdiepen in de koran. Ik was
ervan overtuigd dat dat mijn enige
redding was. Mijn gedachtes waren
besmeurd, maar als ik maar hard
genoeg zou bidden, dan kwam het
vast goed met mij. Ik bad vijf keer
per dag, zeven dagen in de week. En
deed er voor de zekerheid nog extra
gebeden bij. Terugkijkend leefde ik
als een non en was ik beland in een
soort sekte. Een vrouwelijke geleerde
in de moskee – vergelijkbaar met
een imam – bepaalde alles voor
me. Zij besliste wat ik deed, met
wie ik omging en hoe ik eruitzag.
Er werd gepredikt wat goed en slecht
was. Ik ging naar school, deed mijn
huiswerk en hielp mijn moeder.
Veel wereldse zaken waren verboden
terrein. Naar muziek luisteren
mocht niet, bepaalde films waren
verboden en op schoolfeestjes
kwam ik al helemaal niet. Ik leefde
zo vroom mogelijk. In de moskee
hamerden ze erop vooral met
moslimzusters om te gaan. Voor

Nederlanders mocht je goed zijn,
maar je kon niet van ze houden.
Pure indoctrinatie. Als je eens een
kritische vraag stelde, dan werd
die direct afgekap. Je moest doen
wat de moskee van je verlangde,
anders kwam het niet goed met je.
Ik geloofde het, wilde het geloven.
Het was mijn enige houvast. Op mijn
vijftiende droeg ik een hoofddoek.
Ik was in die tijd geen vrolijk meisje
meer. Ik was passief, volzaam,
voelde me lamgeslagen en down.
Waarschijnlijk omdat ik leefde
volgens strenge regels en niet
mezelf kon zijn.”

VERLIEFD, VERLOOFD, GETROUWD

“Dat kón niet goed gaan. De breuk
met de moskee kwam toen ik wilde
studeren. Ik was ingeloot voor de
studie geneeskunde en dolblij. De
vrouwelijke geleerde adviseerde me
dringend deze studie niet te doen,
maar een andere opleiding dichterbij
huis te zoeken. Op kamers gaan
en alleen reizen, dat kon absoluut
niet als alleenstaande vrouw. Ik
overwoog alles te cancelen, maar
mijn vader stond erop dat ik ging
studeren. Vanaf dat moment kwam
ik minder in de moskee. Natuurlijk
werd ik blootgesteld aan nieuwe
dingen. Ik leerde kritisch naar mezelf
te kijken, na te denken over van alles
en nog wat. En uiteraard werd ik

verliefd op een medestudente. Maar
als je je vinger niet wilt branden aan
een kaars, blijf je ver weg van het
vuur. Zo deed ik dat ook bij degenen
op wie ik verliefd werd. Na mijn
afstuderen vond ik een baan en was
het tijd voor de volgende stap. Ik
moest een man zoeken. Anders zou
ik alleen blijven en misschien écht in
de verleiding komen. Ik ontmoette
Asad tijdens een trouwerij van een
nichtje. Hij was ook net klaar met
zijn studie. Na drie maanden daten,
besloten we te trouwen. Het eerste
halfjaar van ons huwelijk heb ik
heel erg geprobeerd me voor hem
open te stellen. Maar het lukte
niet. Elke keer als we samen in bed
lagen, blokkeerde ik. Eerst dacht
hij: ze is preuts, kuis, moet nog wat
ontdoeien. Maar toen hij merkte
dat ik niet veranderde, kwam zijn
machogedrag opzetten. ‘Hoezo lukt
het je niet bij mij? Ben ik niet goed
genoeg? Wat is er mis met jou?’
Hij had totaal geen begrip en
werd agressief. Ik probeerde een
modus voor mezelf te vinden, een
overlevingsstrategie. Want ik wist
heel goed: elke keer als ik mijn man
weiger, is dat een zonde en dat nam
ik mezelf kwalijk. Ik stelde voor in
therapie te gaan. Ik vond dat hij
moest leren zijn woede te temperen,
dan zou ik proberen meer van hem
te houden. Hij vond het onzin. Dus
kon ik maar één ding doen en dat
was vluchten in mijn werk. Ik was
vaak weg en stak al mijn energie
in mijn carrière. Het wierp zijn
vruchten af. In *no time* had ik een
leidinggevende functie.”

FLIRTEN & ZOENEN

“Ik wilde beslist geen kinderen, maar
raakte toch zwanger. Ik heb nog de
morningafterpil geslikt, maar die
werkte niet. Asad nam me kwalijk
dat ik de zwangerschap had willen

afbreken. Toen ik vervolgens allerlei complicaties kreeg, vond hij dat dat mijn schuld was. Toen pas werd ons huwelijk echt een hel. Geestelijke en emotionele mishandeling namen de overhand. Ik deed in zijn ogen alles verkeerd. Terwijl ik vanaf het moment dat ik mijn kindjes op de echo zag, niets liever wilde dan dat ze gezond ter wereld kwamen. Ik wist dat de complicaties niets met de morningafterpil te maken hadden, maar met de enorme stress en onrust die ik voelde, elke dag weer. Ik kon niet zijn wie ik wilde zijn. Dit zou ik niet volhouden. Net toen ik me realiseerde dat ik de bodem van de put bereikt had – veel donkerder kon het niet worden – kwam er een straaltje zon: ik werd verliefd op een vrouw. Deze verliefdheid was heftiger dan alle voorgaande. Het klikte. We konden uren kletsen, sms'ten elke dag. Ik bloeide helemaal op, was in de wolken. Op een gegeven moment hebben we onze gevoelens naar elkaar uitgesproken. Zij wist niet eens dat ze op vrouwen viel! Laat staan op een getrouwde, zwangere Marokkaanse. Dit kon echt niet. Toch bleven we flirten en zoenden we. Daarna wist ik zeker: dit is het! Er werd iets in me wakker geschud waardoor ik even schijt had aan alles. Ik was klaar met de strenge regels die ik mezelf al die jaren had opgelegd. Het was alsof ik alsnog in de puberteit terecht kwam, de rebel in mij kwam los. Ik wist dat ik mijn gevoel moest volgen, ik werd zo blij van deze vrouw. Een leven met Asad wilde ik niet meer. Het sloopte me geestelijk en fysiek. Een aantal maanden na de bevalling vertelde ik mijn ouders dat ik wilde scheiden omdat ik niet gelukkig was. Mijn moeder zei: 'Doe niet zo raar.' Maar mijn vader steunde me. Hij had al eerder tegen me gezegd: 'Firdaus,

je licht niet meer. Wat is er toch aan de hand?' Ik gooide het altijd maar op mijn werk, want de waarheid kon ik niet vertellen. Asad was verrast toen ik wilde dat hij zou vertrekken. Geloofde het eerst niet en dacht dat ik wel zou bijdraaien. Toch heeft hij uiteindelijk zijn spullen gepakt en is hij gegaan."

NIET LANGER VERSTOPPEN

"Met de vrijheid die ik ineens had, heb ik het moeilijk gehad. Ik ben in therapie geweest om mezelf open te stellen voor mijn gevoel. Dat had ik te lang weggestopt, terwijl het er natuurlijk niet voor niets is. Sterker nog, je gevoel is vaak de beste gids in het leven. Ik kreeg een geheime relatie met die vrouw, maar daar worstelde ik wel mee. Op bijeenkomsten van LetsBeOpen ontmoette ik moslima's met dezelfde problemen. Een eyeopener en geruststelling. Het sterkte me dat ik niet de enige lesbische Marokkaanse ben. Toch ben ik niet altijd open over mijn geaardheid. Dat durf ik niet. Ik ben bang het contact met mijn familie te verliezen of mijn dochtertjes kwijt te raken. Ik weet zeker dat als mijn ex weet dat hier af en toe een vrouw slaapt, hij er alles aan zal doen om mijn dochtertjes af te pakken. Dat gevecht kan ik nu nog niet aan, maar ik groei er langzaam naartoe. Mijn relatie is stukgelopen omdat ik haar niet kan geven wat bij een normale relatie hoort. Het liefst zou ik met haar trouwen, want ik weet dat ze de ware voor me is. Laatst vroeg mijn moeder waarom ik niet een andere man zocht. 'Je bent nog zo jong, Firdaus,' zei ze. 'Ik val niet op mannen,' was mijn antwoord. 'Ben je lesbisch?' vroeg ze. 'Ik denk het wel.' Ze heeft niet doorgevraagd. Vroeg alleen: 'Weet je het zeker?' Ik heb haar toen alles verteld. Waarom

ik was gevlucht in het geloof en in een huwelijk. Dat deed haar pijn. Zij weet nu dat ik op vrouwen val, niet dat ik er ook iets mee doe. Dat houd ik echt geheim. Maar mijn dochters wil ik niet meeslepen in dat dubbellevens. Ik ga ze later niet vragen hun mond te houden, ook niet tegen hun vader. Mijn grootste wens is open durven zijn tegen mijn familie. Ik wil niets liever dan dat ze weten wie hun dochter is. Ik hou van ze, en ben gelukkig. Mijn vader zei laatst: 'Firdaus, je straalt weer. Je hebt een goede keuze gemaakt.' Ik kan me niet voorstellen dat mijn ouders me zullen verstoten. Maar wie weet, heb ik het mis en gebeurt zoiets toch, onder druk van anderen. Dat wil ik voorkomen. Ach, misschien is mijn angst onrealistisch. Maak ik dingen groter dan ze zijn. Ik verander en hopelijk verandert mijn omgeving mee. Ik overweeg bijvoorbeeld mijn hoofddoek af te doen, omdat ik steeds vaker bepaalde regels in het geloof in twijfel trek. Ik wil mezelf niet langer verstoppen. Ik ben zelfverzekerder dan ooit. Ik doe wat ik wil doen, geloof wat ik wil geloven, voel wat ik wil voelen. Dat maakt me trots en blij. Vroeger dacht ik: natuurlijk verlaat mijn familie me zodra ze ontdekken wie ik echt ben. Nu denk ik steeds vaker: dat doen ze niet. Want zonder mij missen ze heel wat!" ●

OPENMINDED
LetsBeOpen probeert
homoseksualiteit onder allochtonen
bespreekbaar te maken.
Meer informatie vind je op
www.letsbeopen.nl

Om je ex niet uit je Facebook te deleten, omdat je toch graag de berichtjes op zijn homepage wilt blijven lezen.

HÉ HET IS OKÉ...